

HOLOKAUST

Milenijumske generacije moraju imati dovoljno znanja i činjenica o strahotama Holokausta kako bi se sačuvala svest i sećanje na ovaj užasan istorijski događaj.

Kroz istoriju ideja istrebljenja jedne grupe, ili celoga naroda na osnovu vere, etničke pripadnosti i političkih ubeđenja nije ništa neuobičajeno. Način na koji je to sistemski urađeno za vreme Drugog svetskog rata, od strane nacističkog nemačkog režima i njegovih pomagača zaista mora služiti kao opomena svima. Vreme u kome je iskorišćena ekonomska kriza i ogorčenost jednog naroda i prezentovana im ideja o njihovoj superiornosti i problematičnim pripadnicima drugih naroda ne sme se ponoviti. Ideja fašizma koja je uništila svet i prouzrokovala smrt miliona nedužnih ljudi ne sme nikad biti obnovljena.

U današnjem svetu globalnog povezivanja i poštovanja različitosti, kada smo svi kao stanovnici sveta putem interneta povezani u jedno globalno selo, teško je zamisliti da bi tako nešto bilo moguće. Tolerancija je čini se duboko usađena u svaku mladu osobu koja se susreće sa različitostima celoga sveta kroz muziku, modu, kuhinju i društvene mreže. Na samo nekoliko kilometara od jezivog nacističkog logora na Starom sajmištu u Beogradu danas možete naći nacionalne restorane svih svetskih kuhinja. Na ulicama velikih nemačkih gradova čućete najrazličitije jezike sveta. U razumnom umu stvari su jasne, ali da li je zaista tako?

Šta sprečava nekog novog fanatika da svoj narod i svoju rasu proglasi "Arijevskom"? Šta sprečava nekoga da bez osnova mrzi i progoni druge ljude? Zakoni koji to sprečavaju su doneti u velikom strahu neposredno posle velikog rata, ali zakoni se mogu promeniti. Vreme se menja i sve se manje pažnje vodi o mogućnosti da se takvi užasi ponove, a upravo to predstavlja najveću opasnost. Antisemitizam postoji. Jevreji su se ubistvom Isusa Hrista zamerili celom hrišćanskom svetu, to je tema koja ne zastareva. Uvek se mogu naći neki novi Romi ili Srbi koji će biti smatrani drugorazrednim građanima, nižim bićima pogodnim za uništenje i bez tako velikog razloga kakav se pripisuje Jevrejima. Uz nedostatak informacija i olako prihvatanje istine koja se plasira preko svakog dostupnog medija lako se može zamutiti istorijska istina. Mora se odvojiti vreme i naći način da se prava istina sačuva i da bude poznata toliko da se razuman i obrazovan čovek ne može zbuniti.

Ljudi koji su preživeli užase Holokausta i koji bi mogli da ispričaju svoju priču su umrli ili umiru. Svet je odavno krenuo dalje. Slavimo školsku slavu za koju se pripremamo mesecima, istog tog dana u Januaru obeležava se Medjunarodni dan sećanja na žrtve Holokausta. Holokaust se tog dana ne spominje iako postoji jaka istorijska povezanost odnosa osmanlija i fašista prema srpskom narodu i srpskim svetinjama. Mi u Srbiji Dan sećanja na žrtve Holokausta obeležavamo 22. Aprila u znak sećanja na užasne ustaške zločine u Jasenovcu o kojima se tek po malo uči, tek po malo govori.

Dužnost je svake države, svake škole, svakog roditelja da nam da činjenice i svest o svim ovim događajima. Svest o užasnim posledicama do kojih može doći kada strast i fanatizam obuzmu normalnog čoveka i probude zlo. Mi moramo znati što više i uticati da u našem okruženju poštujemo druge i sprečimo mogućnost bilo kakve vrste fašizma u bilo kom modernom obliku koji se može pojaviti.

"Nema superiornih naroda niti inferiornih religija. Sve kolektivne osude su pogrešne. Samo ih rasisti prave." Eli Vitez

Katarina Burić

OŠ Sveti Georgije –VII2

Uzdin